

lidt bleg, ligesom den i høj grad holder sig til skildringer af velkendte træk af den almindelige tidshistorie. Det sidste gælder desværre også afsnittet om Fog-Petersens arbejde på rigsdagen, hvor han 1913—20 som radikal repræsenterede Højrup i Svendborg amt, mens han samtidig i Nykøbing F. redigerede »Lolland-Falsters Venstreblad«. Bedst i bogen synes de steder at være, hvor der indirekte fortælles om sindelag og livsform i kirkelige — især grundtvigske — kredse. Vellykkede kapitler om barndomslivet i en vestjysk, siden i en sjællandsk præstegård, fæstner sig således hos læseren, og det samme gælder for hovedstadens kirkeliv. I 1920 faldt Fog-Petersen ved de tre folketingsvalg, og han optog derefter en præstegerning, først i Vålse, siden i Hans Tausens sogn i København og endelig i Odense. Om præstegerningen handler bogens sidste trediedel, men bortset fra enkelte karakteristikker af fremtrædende gejstlige giver dette afsnit mest træk af tidens almindelige kirkehistorie.

Vagn Dybdahl.

Carl Thalbitzer: Da vort århundrede vågnede. (Berlingske forlag, 1955). 148 s.

»Finanstidende«s mangeårige redaktør, Carl Thalbitzer (f. 1876) har her på knap 150 små sider i erindringsform givet en række småbilleder af livet i Danmark, navnlig København, i tiden ved vort århundredes begyndelse. Det er hverken afrundede, personlige erindringer eller almindelig tidshistorie, men en række spredte betragtninger over hin tid, som en ung mand af det københavnske bourgeoisie lærte den at kende, og som han nu erindreren den. Carl Thalbitzer er en klog samfundsbetragter, og det lønner sig at stifte bekendtskab med hans af kritisk sympati prægede billeder af »dilettantismens tidsalder«. Blandt bogens mere »konkrete« indhold må navnlig nævnes småportrætter af Peter Nansen og af brødrene Brandes, tyngdepunktet er dog skildringen af forholdene i Nationalbanken og af bankkrisen 1908 — når Thalbitzer her mener at være vor første økonomiske journalist, må man dog minde om Marcus Rubins indsats fra slutningen af 1870'erne. Bogen slutter med nogle enkeltheder om Landmandsbankkriserne; man kunne have ønsket, at redaktør Thalbitzer havde skrevet et langt fyldigere erindringsværk med hovedvægten på dansk finansverden.

Vagn Dybdahl.

Marie Boesen: Agnes Smidt fra Lundsmark. Træk af en Livshistorie. (Historisk samfund for Sønderjylland, 1955). 79 s.

Malerinden Agnes Smidt (1874—1952) fra Lundsmark i Vestslesvig er en af vor tids yderst få bildende kunstnere af nogen betydning i Sønderjylland. Hun har iøvrigt på andre områder øvet en værdifuld indsats i landsdelens kulturliv, således før den første verdenskrig ved sine mange sang- og oplæsningsaftener i forsamlingshusene og efter genforeningen ved i en årrække under meget egenartede former at drive en højskole i sin fødeby. Agnes Smidt var i det hele taget en rigt udrustet og meget særpræget personlighed, og fru Boesen har sat hende et smukt minde i denne lille, nydeligt udstyrede bog, som uden at være nogen egentlig levnedsskildring giver væsentlige træk til belysning af Agnes Smidts livshistorie og personlighed, samtidig med at den giver et livfuldt billede af det grundtvigske milieu, som Agnes Smidt voksede op i og alle dage forblev præget af. Bogen er forsynet med nogle udmærkede sort-hvide gengivelser af Agnes Smidts malerier, men indeholder kun lidt om hendes kunst,